

חיים הנגבי, ממייסדי "מצפן" ומאנשי הבהמה הירושלמית, נצר למישפחה חברונית, הפך לאב בגיל 47 ולמזכיר סיעה בכנסת בגיל 50. הוא מספר על מישפחתו, על תהפוכות "מצפן", אילן הלוי, אודי אדיב ועל השינוי שחל בחיי

"להיות אבא בגיל 47 זו זדיקת־נעורים וסגולה לאריכות־ימים. זה נותן לאדם את הפרופורציות האמיתיות של החיים"

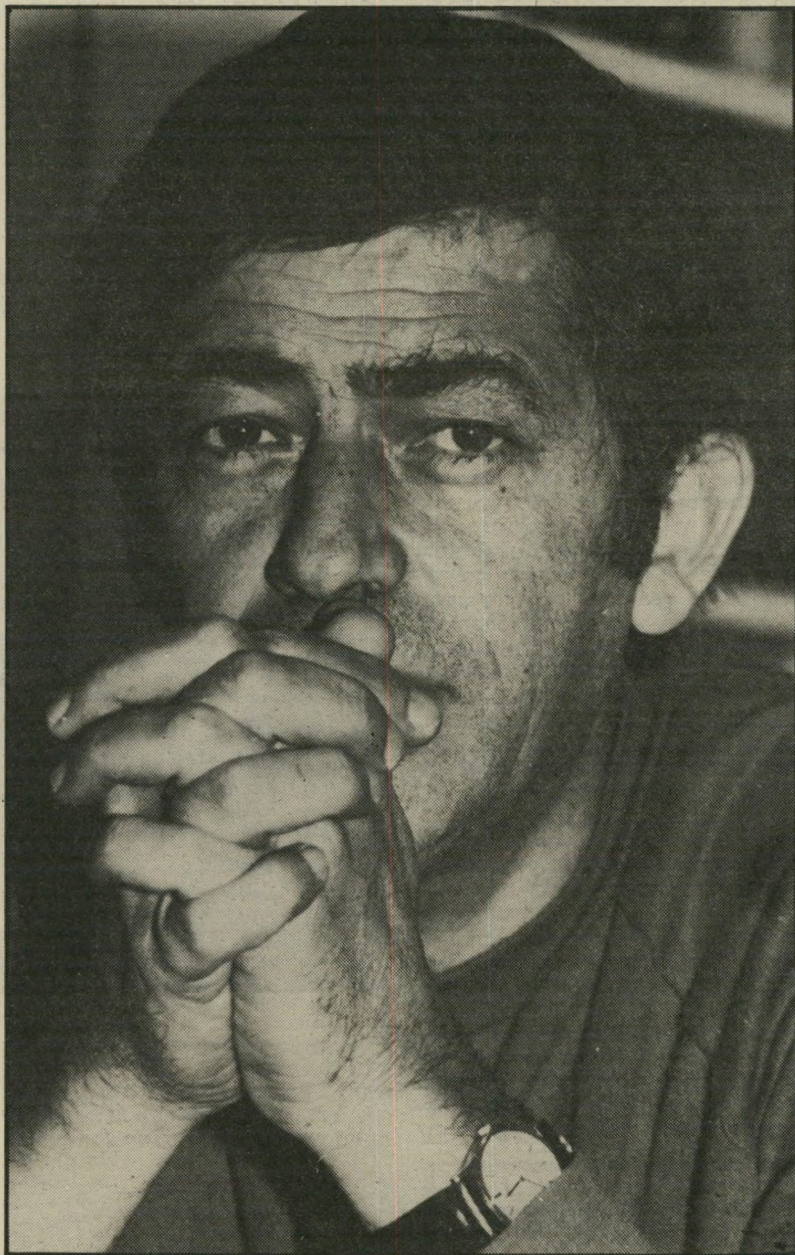
"סבא תמיד אמר לי: אתה היחיד שנשארת למישפחה, אתה תידש את הבית בחברון. גדלתי עם זה"

"הכרתי את כל זקני חברון, שהיו באים לסבא הביתה, והיו מחפללים בבית־הכנסת של יהודי חברון"

"בשיא השיאים שלה, כללה 'מצפן' לכל היחור בין 50 ל־100 חברים ואוהדים, ואני אומר זאת בלא־דג"

"סיפרו על 'מצפן' סיפורים על אהבה חופשית וחיי־מין. כל הסיפורים האלה נבעו מפחדים ותסכולים"

"הבעיה שיש לי בכנסת היא להתחכך עם נבחרים העם. אחרי שאני מתחכך, אני מנער את הבגדים"

"להיות אבא מבוגר

זה לפרגן לחיים!"

על הנגבי במשך 50 שנות חייו. האירוע המסעיר ביותר הוא הפיכתו לאב בגיל 47, וכניסת בנו יונתן לחייו ולחיי רעייתו, אילנה. היום, בגיל 50, חיים הנגבי הוא אדם נינוח יותר משהיה אי־פעם. איכשהו אפשר להגיד עליו שהתברגן. הוא עדיין נוהג לשבת כל יום שישי ב־כסית". מזה שנים הוא נוהג לעלות פעמיים בשבוע לירושלים. כיום הפכה עליה זו לעבודה: הנגבי עולה לכנסת. יחסו לכנסת אמביוואלנטי: מצד אחד הוא מעריך את הסדרנים ואנשי־המנגנון, נדהם לגלות את ההגינות והיעילות של

פטריוטיים. אך נדמה שאין אדם יותר ישראלי מהנגבי. שינק משדי־אמו את חלב הארץ הזאת. שיחה עם הנגבי היא שיחה על ארץ־ישראל: הארץ של יהודי חברון. הארץ של ירושלים שמלפני פרוץ המדינה. הארץ של תל־אביב שאחרי קום־המדינה. על מחתרות ועל תנועות־הנוער ועל הנחל ועל האוני־ברסיטה העברית וקומוניזם ו־מצפן". שהוא בעיני רבים עדיין בנדר חידה. זוהי שיחה על יחסי יהודים־ערבים, ושיחה על גידול־ילדים. נדמה שמכל המאורעות הסוערים שעברו

החברה. על ידידיו נמנים אנשים משני העולמות. הנגבי, כיום מזכיר סיעת הרשימה המת־קדמת לשלום בכנסת. עשה אחרי מיל־חמת־הלבנון צעד חשוב בחייו, ועזב את אירגון "מצפן" שהוא היה בין מייסדיו. על יחסה של החברה הישראלית ל־מצפן אין צורך להרחיב את הדיבור. נדמה שעל הקבוצה הקטנה הזאת היה קיים מאז ומעולם קונסנזוס. חבריה נחשבו כקיצוניים בדעותיהם, ורובם הוקעו בתוך החברה הממוסדת וגם הפחות־ממוסדת. חברי "מצפן" נחשבו כאנטי־ישראלים וכאנטי־

חיים הנגבי הוא אחד האנשים המעניינים המאכלסים ארץ זו. בן למישפחה חברונית, דור שמיני בארץ. נכדו של הרב חיים בליו, מנהיג יהודי חברון. בן דודם של איש נטורי־קרתא לייבלה וייספיש ושל נחום שריג, איש קיבוץ בית־השיטה, מפקד חטיבת־הנגב (סרגיי") במילחמת־העצמאות וכובש באר־שבע ואילת. הנגבי, מנהיג "מצפן", איש השמאל הקי־צוני, בוהמיין ידוע, גבר יפה־תואר, שלמרות דעותיו הפוליטיות, שנחשבו כקיצוניות שבקיצוניות, לא הוקע מעולם על־ידי